

78 Нека се посрдамъ Гордеивите, защото искатъ неправедни да ме утолжатъ: (не) азъ ще сѫ почувавамъ въ заповѣдите Твое.

79 Нека се шкърнатъ камъ мене онако която Ти се коатъ, и която познаватъ свидѣтелства-та Твое.

80 Дано юкѣде сърдцето ми чисто въ повелѣ-
ніата Твое, за да се не посрдимъ.

Кафъ.

81 Ичезнова душата ми за спасеніето Твое:
на словото Твое уповаляемъ.

82 Очите ми се утвѣдиха за словото Твое,
и говоратъ: кога ли ще ме утѣшишъ?

83 Защото станахъ както мехъ на дъмъжъ:
(не) повелѣніата Твое не заковарихъ.

84 Къде ли (сѫ) дните на раката Твой? кога
ли ще направишъ сѫдъ напрѣтивъ гени-
телите ми?

85 Гордеивите която сѫ престивни на зако-
ната Твой, испопаха за мене ревове.

86 Сичките заповѣди Твое (сѫ) истина: не-
праведни ме гонатъ: помози ми.

87 Безъ малко ме кѣха утолжили на земля-
та: но азъ не юставихъ заповѣдите Твое.

88 Животвори ме, споредъ милостъта Твоя:
и ще учувавамъ свидѣтелствата на устата Твое.

дамедъ.

89 Во юкѣ, Господи, преквива словото Твое
на нѣкото:

90 Истината Твоя въ редъ и редъ: юно-
ваѧ си землята, и стеи.